

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۱۹۴۸ء۔

به نام خدا

حقوق متقابل مردم و حکومت در نهضت البلاعه

به وسیله‌ی:

محمد رضا بیات

پایان نامه

ارائه شده به دانشکده تحصیلات تکمیلی به عنوان بخشی
از فعالیتهای تحصیلی لازم برای اخذ کارشناسی ارشد

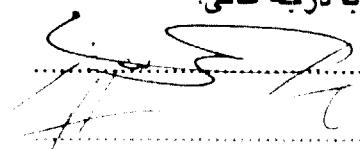
۱۳۸۱ / ۰۱ / ۳۰

در رشتہ:

حقوق عمومی

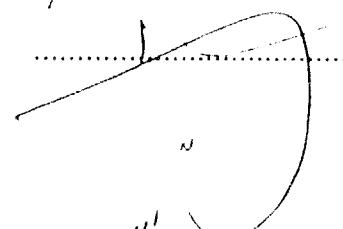
از دانشگاه شیراز

ارزیابی و تصویب شده توسط کمیته پایان نامه با درجه عالی:-

دکتر بهرام اخوان کاظمی، استادیار علوم سیاسی

دکتر محمد امامی، استادیار دانشکده حقوق

۱۴۲۴

تیرماه ۱۳۸۱

تقدیم به

پدر و مادر مهربان

۹

همسر عزیزم که رنج تحصیل مرا به جان خرید

۹

فرزندانه

کیمیا فائزه علی

سپاسگزاری

بند بند وجودم سپاسگذار خدایی است که قلم را حریری از قدس سوگند پوشانید، نعمت بودن را به من ارزانی داشت و عشق به آموختن را در شماریکی از الطاف بی شمارش در وجود من نهاد. چه زیباست ستایش خالق در حالی که تقدیر از مخلوق نیز جنبه ای از ستایش خالق است. اکنون که به هنگام برداشتن آخرین گامها در جهت فارغ التحصیلی از مقطع کارشناسی ارشد، رخصت آن را یافتم تا خالصانه ترین تقدیر خود را از جایگاه مقدس دانشگاه خدمت کلیه بزرگوانی که خود را همواره رهین منت ایشان می دانم عرض نمایم، بر خود لازم و واجب می دانم از استاد گرامی جناب آقای دکتر بهرام اخوان کاظمی استاد محترم راهنمای، که در کلیه مراحل نگارش این رساله با صبر و حوصله فراوان راهنمایی بنده را به عهده گرفتند و از ارشادات عالمانه این بزرگوار بربخوردار بودم و نیز از استادی گرانقدر آقایان دکتر محمد امامی و دکتر نادر مردانی استادی محترم مشاور، که از راهنماییهای این سروران کمال استفاده را جهت تدوین رساله بردم تقدیر و تشکر نمایم.

همچنین از کلیه استادی عزیزی که از مهر ماه پر مهر ۱۳۶۸ تاکنون افتخار شاگردی ایشان را داشته ام تشکر نمایم.

چکیده

حقوق متقابل مردم و حکومت در نهج البلاعه

توسط :

محمد رضا بیات

حکومت و دولت یکی از اصلی‌ترین مباحث رشته حقوق و علوم سیاسی است. تاریخ اندیشه‌های سیاسی، سرشار از تلاش اندیشمندان مختلف برای دست‌یابی به بهترین و آرمانی‌ترین نوع نظام سیاسی می‌باشد که به بهترین و مطلوب‌ترین وجه، روابط بین حکومت و فرد (حاکمان و فرمانبران) را بهسازی و تدوین نمایند.

با توجه به تاسیس بیست و چهارساله نظام جمهوری اسلامی ایران و نیاز مبرم این نظام به الگوبرداری نظری و عملی از نظام حکومتی امام علی(ع) این رساله به رشته تحریر درآمده است. در این راستا ابتدا جایگاه مردم و اهداف حکومت در نظام‌های عمدۀ سیاسی حقوقی به ویژه نظام لیبرال دمکراتی و نظام‌های تمامیت‌خواه (توالتیتر) مشخص شده است. گرچه منکر پاره‌ای از شایستگی‌های حکومت دمکراتی نیستیم، اما این نظام‌ها دارای عیب‌های عمدۀ و اساسی می‌باشند. از عمدۀ‌ترین عایب این نظام‌ها، افراط و تفریط‌هایی است که با نیاز فلسفه نظری این نظام‌ها مرتكب آن شده‌اند. عقاید آباء کلیسا باعث قدرت یافتن پاپ و حکومت هزار ساله کلیسا بر امور دینی و دنیوی اروپاییان گردید. ولی عملکرد بسیار بد کلیسا

از جمله تفتیش عقیده، مجازات عقیده، فساد و بدعت باعث گردید که عصر جدید (رنسانس) با رفرماسیون، دین پیرایی و انسان‌مداری آغاز گردیده و دین به گوشہ کلیساها رانده شود.

در فصل دیگر دولت و حکومت در عصر جاهلیت مورد بررسی قرار گرفته است. هدف این فصل اثبات این فرضیه است که پیش از ظهر اسلام، اعراب جاهلیت از داشتن حکومت و دولت به مفهوم واقعی بی بهره بوده اند. و پس از ظهر اسلام پیامبر اکرم محمد(ص) و تشکیل دولت اسلامی بود که این اعراب در زیر پرچم اسلام گرد آمدند و تشکیل حکومت دادند. اما پس از رحلت پیامبر(ص) با تغییر در مسیر رهبری جامعه، اعراب به اکثر سنتهای جاهلی خویش برگشته به نحوی که امام علی (ع) فلسفه پذیرش خلافت را به هم خوردن عدالت اجتماعی و منقسم شدن مردم به دو طبقه سیر سیر و گرسنه گرسنه در جامعه ذکر می نماید.

اما در فصل دیگری دولت آفتاب (حکومت امام علی (ع)) مورد بررسی قرار می گیرد. در این راستا فلسفه سیاسی امام علی (ع)، لزوم حکومت از دید ایشان، اهداف حکومت، مبنای حقوق و قانون، وظایف حکومت در مقابل مردم، مبنای مشروعيت حکومت، حقوق مردم، وظایف جکومت همچنین وظایف مردم و حقوق جکومت از دید امام علی (ع) مورد بررسی و نقد قرار می گیرد.

و ملاحظه می شود که امام علی (ع) بر خلاف بسیاری از اندیشمندان و عالمان بی عمل، خود سمبول و نمونه مجسم اندیشه های تابناک خویش بوده اند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱.....	فصل اول کلیات
۱۶.....	فصل دوم: جایگاه مردم و اهداف حکومت در نظامهای عمدۀ سیاسی - حقوقی
۱۷.....	بخش اول: دولت و حکومت از منظر اندیشمندان عمدۀ سیاسی غرب
۱۷.....	سقراط
۱۸.....	افلاطون
۲۰.....	ارسطو
۲۲.....	آگوستین
۲۴.....	آکویناس
۲۶.....	ماکیاول
۲۹.....	هابز
۳۲.....	لار
۳۵.....	مونتسکیو
۳۶.....	روسو
۴۳.....	خلاصه و نتیجه گیری
۴۴.....	بخش دوم : جایگاه مردم و اهداف حکومت در نظام لیبرال دمکراسی
۴۵.....	مبحث اول: لیبرالیسم
۴۵.....	گفتار اول: تاریخچه و فلسفه لیبرالیسم

۴۸.....	گفتار دوم: اصول کلی لیبرالیسم .....
۴۸.....	الف: اصول کلی لیبرالیسم سیاسی .....
۴۹.....	ب: اصول کلی لیبرالیسم اقتصادی .....
۴۹.....	مبحث دوم: دمکراسی .....
۵۰.....	گفتار اول: فلسفه دمکراسی .....
۵۱.....	مبحث سوم: اهداف دولت در نظام لیبرال دمکراسی .....
۵۶.....	مبحث چهارم: نقدی بر نظام لیبرال دمکراسی .....
۶۰.....	گفتار اول: جایگاه مردم در نظام لیبرال دمکراسی .....
۶۲.....	گفتار دوم: نشانه های انحطاط لیبرال دمکراسی در قرن بیستم .....
۶۳.....	نتیجه گیری .....
۶۵....	پخش سوم: جایگاه مردم و اهداف حکومت در نظامهای توتالیتار، (تمامیت خواه) .....
۶۶.....	مبحث اول: هگل و فلسفه او .....
۶۷.....	گفتار اول: دولت از نظر هگل .....
۶۹.....	مبحث دوم: حقوق مردم و اهداف حکومت در نظام فاشیستی .....
۷۱.....	گفتار اول: دولت و اهداف آن .....
۷۲.....	گفتار دوم: نهادهای دمکراتیک .....
۷۲.....	الف- مجلس .....
۷۲.....	ب- حزب و سندیکا .....
۷۲.....	ج- رهبر، دوچه یا پیشوای .....
۷۴.....	نتیجه گیری .....
۷۵.....	پخش چهارم: نازیسم و جایگاه مردم و اهداف حکومت .....
۷۶.....	مبحث اول: دولت و اهداف آن .....
۷۷.....	مبحث دوم: رهبر .....
۷۸.....	مبحث سوم: مردم و جایگاه آنها در نظام نازیست .....
۸۰.....	نتیجه گیری .....
۸۱.....	پخش پنجم: مارکسیسم و اهداف حکومت و جایگاه مردم .....
۸۲.....	مبحث اول: دولت و اهداف آن .....
۸۴.....	مبحث دوم: مردم و جایگاه آنها در نظام مارکسیست .....

نتیجه گیری.....	۸۵
فصل سوم: دولت و حکومت در عصر جاهلی	۸۷
بخش اول: تقسیم بنده شبه جزیره عربستان.....	۸۷
بخش دوم: تعریف عصر جاهلیت و مشخص نمودن محدوده زمانی و مکانی آن.....	۸۸
بخش سوم: وضع فرهنگ و تمدن اعراب در عصر جاهلیت.....	۹۰
مبحث اول: طبقات مختلف اعراب.....	۹۰
مبحث دوم: خوی و خصلت اعراب.....	۹۱
مبحث سوم: اوضاع اجتماعی و فرهنگی اعراب.....	۹۳
مبحث چهارم: وضع دین در جزیره العرب.....	۹۸
بخش چهارم: مفاهیم سیاسی در عصر جاهلیت.....	۱۰۱
قبیله.....	۱۰۱
نسب.....	۱۰۴
حمیت و تعصّب.....	۱۰۴
حلف	۱۰۵
جوار	۱۰۵
اولیا	۱۰۷
استلحاق.....	۱۰۷
ملأ	۱۰۷
نتیجه گیری.....	۱۰۸
فصل چهارم: روابط متقابل مردم و حکومت در اندیشه سیاسی امام علی(ع):.....	۱۱۱
بخش اول: فلسفه سیاسی امام علی (ع)	۱۱۱
مبحث اول: شرحی از زندگانی امام علی (ع)	۱۱۲
مبحث دوم: لزوم حکومت از دید امام علی (ع)	۱۱۳
گفتار اول: حکومت از دید امام علی (ع) هدف یا وسیله؟	۱۱۴
گفتار دوم: مفهوم عدل از دید امام (ع).....	۱۱۶
مبحث سوم: انسان از دید امام علی (ع).....	۱۱۹
مبحث چهارم: مبنای حقوق و قانون از دید امام (ع).....	۱۲۱
گفتار اول: مبنای قانون از دید امام علی (ع).....	۱۲۱
گفتار دوم: مبنای حقوق از دید امام علی (ع)	۱۲۴
بخش دوم: تشکیل حکومت امام (ع).....	۱۲۷

بخش سوم: حقوق مردم و وظایف حکومت در قبال مردم.....	۱۳۱
مبحث اول: معنی لغوی و اصطلاحی مشروعیت.....	۱۳۲
مبحث دوم: مشروعیت در تفکر سیاسی اسلام.....	۱۳۷
مبحث سوم: مشروعیت حکومت علوی.....	۱۳۸
گفتار اول: مشروعیت الهی - مردمی.....	۱۳۹
گفتار دوم: مشروعیت مردمی	۱۴۱
گفتار سوم: مشروعیت الهی	۱۴۲
مبحث چهارم: بیعت و جایگاه مردم در مشروعیت حکومت علوی !.....	۱۴۵
گفتار اول: روی آوردن جامعه و انجام بیعت	۱۴۶
گفتار دوم: احتجاج امام (ع) به بیعت	۱۴۸
الف) در رابطه با نحوه بیعت مردم با ایشان	۱۴۹
ب) پاسخ به برخی شباهات.....	۱۵۰
خلاصه بحث و نتیجه گیری	۱۵۴
مبحث پنجم: حقوق مردم در نهج البلاغه	۱۵۷
گفتار اول: خیر خواهی	۱۵۷
گفتار دوم: تنظیم کامل مسائل اقتصادی جامعه	۱۵۸
گفتار سوم: تعلیم مردم جامعه برای رهایی آنان از جهل	۱۶۷
گفتار چهارم: ترتیب برای گرویدنها تکاملی	۱۷۱
گفتار پنجم: آزادی	۱۷۳
گفتار ششم: تأمین اجتماعی	۱۷۶
مبحث ششم: وظایف حکومت در قبال مردم.....	۱۷۷
گفتار اول: مبارزه با فقر و تأمین رفاه عمومی	۱۷۷
گفتار دوم: تأمین رفاه عمومی، عمران و آبادانی کشور	۱۸۲
گفتار سوم: تأمین امنیت	۱۸۳
الف- امنیت مال	۱۸۴
ب- امنیت قضایی	۱۸۴
ج- مساوات همه در برابر قانون	۱۸۵
گفتار چهارم: رعایت حقوق اقلیتها	۱۸۹
مبحث هفتم: خصوصیات کارگزاران حکومتی از دید امام علی (ع)	۱۹۱
گفتار اول: خصوصیات بایسته و الزامی کارگزاران	۱۹۱

گفتار دوم: خصوصیات ناشایست کارگزاران ۱۹۲
گفتار سوم: وظایف کارگزاران حکومتی در قبال مردم در حکومت اسلامی، .. ۱۹۴
مبحث هشتم: حقوق حکومت بر مردم و وظایف مردم در قبال حکومت ۲۰۲
مبحث نهم: نظارت بر کارگزاران، حسابرسی و برخورد با متخلفین ۲۰۹
گفتار اول: نظارت بر کارگزاران در حکومت امام علی (ع) ۲۱۰
گفتار دوم: برخورد قاطع با متخلفین ۲۱۱
فصل پنجم : نتیجه گیری ۲۱۴
منابع و مأخذ ۲۲۲
منابع فارسی ۲۲۲
منابع عربی ۲۳۱
منابع انگلیسی ۲۳۱

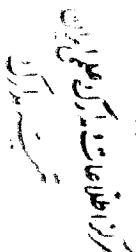
مقدمه

حکومت^۱ و دولت^۲ یکی از اصلی‌ترین مباحث رشته حقوق و علوم سیاسی است تا جاییکه برخی از اندیشمندان، علم سیاست را علم دولت و حکومت نامیده‌اند. تاریخ اندیشه‌های سیاسی، سرشار از تلاش اندیشمندان مختلف برای دست‌یابی به بهترین و آرمانی‌ترین نوع نظام سیاسی می‌باشد که به بهترین و مطلوب‌ترین وجه، روابط بین حکومت و فرد (حاکمان و فرمانبران) را بهسازی و تدوین نمایند. در این میان نگاه به سیره عملی و نظری امام علی (ع) در این باره بسیار راهگشاست. و چگونگی اداره حکومت توسط این امام معصوم به لحاظ حجیت سنت ایشان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

مسئله حکومت در نهنج البلاعه مانند ده‌ها مسئله مهم دیگر زندگی در این کتاب عظیم به خوبی و شفافیت مطرح شده است. البته چنین نیست که امیرالمؤمنین علی (ع) فصلی در باب حکومت باز کرده باشند و با ترتیب مقدماتی به نتیجه گیری برسند.

شیوه سخن این امام معصوم (ع) در این باب هم همانند ابواب دیگر، شیوه‌ای حکیمانه است، یعنی عبور از مقدمات و رسیدن به نتیجه. نگاه امیرالمؤمنین علی (ع) به مسئله حکومت نگاه حکیم بزرگی است که با منبع وحی متصل و مرتب است.

از جهت دیگر حکومت در نهنج البلاعه به صورت یک بحث تجزیی نیست. امام علی (ع) با امر حکومت درگیر بوده‌اند و به عنوان یک حاکم سخن گفته و به عنوان کسی که با

مشکلات اداره کشور اسلامی با همه مشکلاتش و با همه مصیبتها و دردسرهایش روبرو بوده و به جوانب گوناگون این مسئله رسیدگی کرده است.

طرح مسئله : سئوال اصلی پژوهش به شرح ذیل می باشد: امام علی (ع) در باب دولت و حکومت و تعامل بهینه و حقوق متقابل آنها با مردم دارای چه نظریات و دیدگاههایی بزده است. این نظریات نسبت به آرا مشابه و شیوه حکومتهای عمدۀ رایج در دنیا دارای چه تمایزها و مزیتهاست؟

همچنین با توجه به تأسیس بیست و چهار ساله نظام جمهوری اسلامی ایران و نیاز مبرم این نظام به الگوبرداری نظری و عملی از نظام آرمانی علوی سوالات فرعی ذیل قابل طرح می باشد:

اول باید دید آیا «حکومت» از دیدگاه امام (ع) به همان معنای است که در فرهنگ متداول جهان کهن امروز از آن فهمیده می شود، یعنی حکومت مترادف است با سلطه، فرمانروایی، تحکم و احیاناً برخورداری حاکم یا حاکمان از امتیازاتی در زندگی یا خیر؟

مطلوب بعدی، مسئله ضرورت حکومت است . این سوال مطرح است که آیا برای جامعه انسانی وجود فرماندهی و حکومت امری ضروری است یا نه؟ استنتاج از این بحث به معنای التزام به لوازمی در زندگی جمعی است و صرفاً منحصر به این نیست که ما قبول کنیم حکومت برای جامعه لازم است . بلکه نتیجه بحث، در شیوه فرماندهی و در شیوه فرمانبری و در اداره جامعه نیز مشخصات و خطوط ویژه‌ای ترسیم خواهد کرد.

مسئله سوم، منشاء حکومت است منشاء حکومت از نظر نهج البلاغه چیست؟ آیا یک امر طبیعی، نژاد، دودمان، نسب، زور یا اقتدار است؟ یا دلایلی دیگر دارد؟ آیا منشاء حکومت را آنچه به حکومت یک انسان یا یک جمیع، مشروعیت می بخشد. یک امر الهی یا یک امر مردمی است؟ مسئله چهارم این است که آیا حکومت کردن، یک حق است یا یک تکلیف؟ حاکم حق حکومت دارد یا موظف است که حکومت کند؟ و کدام انسانی است که می تواند و می باید حکومت کند؟ مسئله ششم مسئله شورانگیز روابط حاکم و رعیت است. این روابط مبتنی بر چه مبنایی و چه اساسی است؟ آیا حقی یکجانبه است که حاکم را برگردد مردم سوار بی کند؟ یا یک حق متقابل است؟ از جمله اساسی ترین و پرمعتبرین و پرنتیجه‌ترین مباحث حکومت در نهج البلاغه همین مسئله است.

مسئله هفتم، مسئله مردم در حکومت است. باید دید که در فرهنگ نهنج البلاغه مردم در برابر حکومت چه کاره‌اند؟ چه هستند؟ این از ظرفیترین مسائلی است که در نهنج البلاغه عنوان شده است و امروز فرهنگ‌هایی که بر ذهنیت مردم در بخشها و تقسیم‌بندی‌های مختلف سیاسی حاکم است، هیچکدام منطبق با فرهنگ نهنج البلاغه نیست.

مسئله هشتم که از لحاظ اصولی یک مسئله درجه دو، اما از لحاظ عملی مسئله بسیار پر اهمیتی است نحوه برخورد دستگاه اداری با مردم است. اجزا و اعضای دستگاه چگونه باید با مردم برخورد کنند؟ آیا طلبکار از مردمند؟ یا به آنها بدھکارند؟ اخلاق دستگاه حکومت با مردم چگونه است؟

مسئله نهم رفتار حاکم نسبت به خویشتن است آیا برای رفتار حاکم در جامعه، محدودیتی وجود دارد؟ آیا می‌توان به حسن رفتار او با مردم بسته کرد؟ یا آنکه ماورای نحوه ارتباط حاکم با مردم، چیز دیگری وجود دارد که آن نیز مرتبط با خود است؟ نحوه زندگی شخصی حاکم چگونه باید باشد نهنج البلاغه در این مورد چه نظری دارد؟

مسئله دهم شرایط حاکم است. چگونه انسانی بر طبق فتوای نهنج البلاغه می‌تواند بر جامعه بشری حکومت کند؟^۱

اینها مسائلی است که نگارنده در پی یافتن پاسخ آنها از زیان مولی امیرالمؤمنین علی (ع) در نهنج البلاغه می‌باشد.

هدف

هدف این تحقیق استنباط و استخراج پاره‌ای از شیوه‌های حکومتی اسلام، و تبیین اصول و راههای ارائه شده توسط این دین، برای حفظ حقوق مردم، با استفاده از مبانی و معارف اسلامی است. چون دین اسلام آخرین و کاملترین دینی است که برای اداره جامعه و سعادت بشر نازل گردیده و قطعاً باید راههایی برای رسیدن به این هدف، در هر زمان، مکان و شرایط ارائه دهد. نگارنده در این تحقیق، در حد توان اندک خود در پی استخراج و تبیین این راهها می‌باشد.

در این راستا اندیشه و الگوی نظری و عملی حکومتی یکی از مهمترین شخصیت‌های جهان اسلام یعنی حضرت علی (ع) را با این اهداف برای بحث و بررسی انتخاب نموده‌ایم. در

۱- آیه الله خامنه‌ای، «حکومت در نهنج البلاغه»، یاد نامه دومن کنگره هزاره نهنج البلاغه، تهران، بنیاد نهنج البلاغه، ج اول، فروردین ۱۳۶۳ صص ۲۹-۲۸.

حوزه نظری، تبیین اندیشه های بلند امام (ع) در باب یکی از مهمترین موضوعات حقوقی و سیاسی یعنی دولت و حکومت و تعامل آن با حقوق و وظایف مردم و رفع خلاصهای فراوان تحقیقات نظری در این باره.

در حوزه علمی و کاربردی، دستیابی به الگوی حقوقی و سیاسی بالنده و کارآمدی جهت ترسیم روابط بین حکومت و مردم بویژه در عصر جمهوری اسلامی.

فرضیه تحقیق

با توجه به سؤال اصلی مطروحة ، فرضیه اصلی این پژوهش به صورت زیر قابل طرح است.

”امام علی (ع) در باب دولت و حکومت و تعامل بهینه، و حقوق متقابل آنها با مردم، دارای نظریات عمدۀ، بدیع، کارآمد و منحصر به فردی است که از عمدۀ ترین وجوه مزیت آن نسبت به آراء مشابه و حکومتهای رایج در دنیا به ویژه «لیبرال دمکراسی»، ملاحظه وجوه مادی و معنوی در این حوزه است.”

سابقه علمی:

با توجه به موضوع پژوهش که در رابطه با «حقوق متقابل مردم و حکومت در نهج البلاغه» می باشد. مطمئناً دستمایه اصلی پژوهش کتاب ارزشمند نهج البلاغه بوده است.

در این مبحث کوتاه، قصد آن نیست تا به تحلیلی همه جانبیه در مورد این منبع عظیم پیردازیم، زیرا به اندازه کافی در مورد نهج البلاغه سخنها گفته شده، لیکن قابل ذکر است که هیچ تردیدی در انتساب نهج البلاغه به حضرت علی (ع) وجود ندارد و «سید رضی» در قرن چهارم هجری آن را گردآوری کرده است.

علاوه بر نهج البلاغه از شرحهای مختلفی که بر این کتاب عظیم نوشته شده، نظیر «شرح ابن ابی الحدید» و «شرح فیض الاسلام» و «شرح و تفسیر مرحوم علامه محمد تقی جعفری» و «پیام امام نوشته آیت ا... ناصر مکارم شیرازی» و «شرح ابن میثم» بهره فراوانی برده شده است. «ابن ابی الحدید» به رغم این که فردی معترض است، بسیاری از عتاید و افکارش با شیعه نزدیکی دارد و شرح مفصل وی بر نهج البلاغه ، علاوه بر خطبه های امام، حاوی مطالب